

Så vidnebeskyttelse. Jeg kan se, at der tilsyneladende tegner sig et flertal for, at man vil gøre mere, end man har gjort hidtil. Og det synes jeg er godt. Men igen kan man sige: Hvorfor skulle det tage så lang tid? Det her er jo ikke nye forslag. Det er jo tanker, der har været fremme i lang tid, og det var vel det, justitsministeren også sagde for et år siden, at her kunne man gøre noget, og man kunne gøre det hurtigt. Men der er altså ikke sket noget som helst. Hvis der er 1, 2 eller 3 af disse 15 forslag, man er uenig i, så drop dem i første omgang, og så kunne man da allerede for et år siden – eller i hvert fald ½ år siden – have fremsat de forslag, som lå grydeklar fra arbejdsgruppen, og hvor der stort set var politisk enighed. Det er et problem.

Lad mig så vende tilbage til nedskydningen ude i Kastrup og til de enorme frustrationer, politiet står med i øjeblikket, fordi der ikke melder sig nogen vidner. Og gang på gang har de ledende efterforskere via Ritzaus Bureau og pressen og tv sagt til nogle af alle de mennesker, der var til stede i Kastrup Lufthavn: Kom nu og meld jer. Og jeg står med et Ritzautelegram, der kom den 14. marts, hvor den ledende kriminalinspektør siger: »Det undrer mig, at vi ikke har hørt fra flere mennesker. Det er utrolig få, der har henvendt sig.«

Den blev lagt ind på mit bord af min sekretær, og hun havde så føjet til med sin egen skrift:

»Hvordan i alverden kan man undre sig over det? Jeg ville da meget nødig være vidne til noget som helst i den ovenstående hændelse.« Det var altså mordet derude. »Jeg tror, det er, fordi folk har en indgroet skræk for at blive kendt af rockere, som så kan forfølge dem senere.«

Og det er jeg da sikker på hun har ret i. Det er jo den opfattelse, befolkningen har. Det er farligt, og det er risikabelt, og derfor må det da være vores opgave også at give retssystemet en række af de muligheder, som der også er peget på i denne her rapport: at få fjernet bandedømte medlemmerne, at give mulighed for, at vidnet kan afhøres bag et tæppe eller andet, således at man ikke sidder ansigt til ansigt med den anklagede. Det kunne vi da have gjort for lang tid siden.

Så de civile agenter. Ja, jeg vil jo godt understrege, at det er altså kun i meget særlige tilfælde, man kan anvende civile agenter. Det er for det første kun, når det er strafbare handlinger, der kan give fængsel af mindst 6 års varighed. Det er kun, hvis der er en særlig bestyrket mistanke. Det er kun, når andre efterforsknings-

skridt ikke er egnede. Og det er kun efter en domstols afgørelse. Nu har jeg nævnt, at nogle af folketingsmedlemmerne, der i dag er imod, tidligere havde en anden holdning. Jeg har også nævnt, at blandt de syv personer, der sad i Strafferetsplejeudvalget, der i 1984 afgav betænkning om det her, var altså den nuværende ombudsmand – han var ikke ombudsmand dengang – der var også en advokat, der var også en dommer, og på dette område med hensyn til, at civile skulle have mulighed for at være agenter, da var de enige, samtlige syv.

Jeg kan da også sige, at justitsministeren har tidligere været enig i dette punkt. Justitsministeren udtalte til Jyllandsposten den 19. november 1995, jeg citerer:

»Politiet skal have lov til at bruge civile agenter i sager om grov narkokriminalitet. Dermed øges chancen for at ramme mellemhandlerne og bagmænd.«

Justitsministeren siger videre – nu kan jeg se, at tiden er løbet, så her skal jeg ikke sige videre, men han bakker så op med nogle gode og rigtige begrundelser, og jeg kan altså konstatere, at dette forslag står vi ikke alene med. Der er meget juridisk sagkundskab og også gode og dygtige politikere, der har støttet det. Jeg håber, at lovforslagene kommer til efteråret, og at i hvert fald et stort antal kan vedtages.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er meget vigtigt at sætte hårdt ind imod kriminalitet, især organiseret kriminalitet. Det gælder, uanset om vi taler om voldsområdet, om økonomisk kriminalitet eller miljøkriminalitet. Det arbejder vi derfor også på på alle felter i regeringen, og vi håber selvfølgelig at få så bred enighed i Folketinget som muligt.

Lad mig f.eks. om økonomisk kriminalitet sige, at her lykkedes det dog i finanslovaftalen sammen med Det Konservative Folkeparti at få sat økonomiske midler af til syv eller otte nye vicesstatsadvokater, der kunne tage sig af selskabstømmersager. Det var jeg glad for at vi kunne samarbejde om dengang. Det er også et vigtigt kriminalitetsområde at sætte ind over for. Jeg håber selvfølgelig også, at der bliver støtte til de forslag, miljøministeren arbejder med.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at jeg også er glad for, at der har været talt om det internationale politisamarbejde, som er et meget vigtigt led i den handlingsplan, der har været omtalt meget. Jeg er meget glad for, at der har været så